

РЕШЕНИЕ

№ 5216

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10251** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 59, ал. 13 и чл. 76, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).

Образувано е по жалбата на „Амбулатория индивидуална практика за първична медицинска помощ-доктор М. Л.“Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Л. Д. против заповед за налагане на санкции № РД-253С-359/30.09.2021 г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден от некомпетентен орган, в противоречие с материално правните разпоредби и с целта на закона. Обосновават се съображения, че управителят на НЗОК неправомерно е иззел правомощията на Арбитражната комисия, създадена на основание чл. 75 от ЗЗО, респ. е отнел правата на директора на СЗОК, като преждевременно е издал заповед за налагане на санкции, преди произнасяне на Арбитражната комисия. Твърди се, че медицинската услуга е предоставена, че е фактурирана и изплатена от СЗОК, като наказващият орган изобщо не е мотивирал дали нарушението, ако въобще има такова, не съставлява маловажен случай. Съображения в тази насока са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на разноски.

Ответникът – Управителя на Националната здравноосигурителна каса, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Прави

възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Настоящият съдебен състав след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед № РД-25-434/06.07.2021 г., управителят на НЗОК е разпоредил да бъде извършена проверка на [фирма]. Проверката е със задача: Контрол по изпълнение на договор № 221400/14.02.2020 г. за оказване на извънболнична медицинска помощ в съответствие с Н. за МД за 2020-2022 г. във връзка с получена жалба, постъпила в ЦУ на НЗОК от Д. К. Д. с вх. № 19-01-217/10.06.2021 г. относно неудовлетвореност от медицинското обслужване и лечение на нея и синът ѝ Д. В. Д. от общопрактикуващия им лекар д-р М. Л. Д. по време на боледуването им от COVID-19 през месец април 2021 г.

Заповедта е връчена на представител на проверявания на 13.07.2021 г.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол № РД-25-434-1 от 16.07.2021 г. Констатирано е, че при лечението на установено заболяване COVID-19 през месец април 2021 г., д-р Д. е издала АЛ № 1341/13.04.2021 г. и АЛ № 1382/15.04.2021 г. на З. Д. К. Д. и АЛ № 1310/12.04.2021 г., АЛ № 1342/13.04.2021 г., АЛ № 1381/15.04.2021 г. и АЛ № 1488/22.04.2021 г. на З. Д. В. Д., като не е посочила код Z71.9, доколкото консултацията е била от разстояние (по телефона).

В депозираното от д-р М. Д. становище не се отрича факта, че амбулаторните листове са издадени след разговор по телефона и уточняване по дни на предписаната терапия.

В тази насока е прието, че поставянето на код различен от код Z71.9 при осъществяване на консултация от разстояние съставлява нарушение на чл. 223й във връзка с чл. 218, ал. 2, ІА, т. 1 и чл. 219, ал. 1 от Н. за МД 2020-2022 г.

Протокол № РД-25-434-1/16.07.2021 г. е връчен на 19.07.2021 г. на М. Д. в качеството ѝ на управител на [фирма].

Според данните от административната преписка в законоустановения срок, съгласно чл. 74, ал. 4 от ЗЗО, в НЗОК е постъпило писмено възражение от д-р М. Д. (вх. № 20-22-625/22.07.2021 г.), което е изпратено за разглеждане от Арбитражната комисия с писмо изх. № 20-22-625/28.07.2021 г.

С писмо вх. № 11-02-1012/19.08.2021 г. на директора на РЗОК - С., в НЗОК е постъпил протокол № 14/03.08.2021 г. от заседание на Арбитражната комисия, обективиращо решение за отлагане разглеждането на преписката за 14.09.2021 г., поради летния сезон и планиран отпуск на членовете на Комисията.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената заповед, с която на основание чл. 76, ал. 3 от ЗЗО и чл. 432, ал. 3 от Националния рамков договор на медицински дейности за 2020-2022 г. във връзка с чл. 416, ал. 1 от Н. за МД за 2020-2022 г. във връзка с чл. 412, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 413 от Н. за МД 2020-2022 г. за нарушение по чл. 223 й във връзка с чл. 218, ал. 2, ІА, т. 1 и чл. 219, ал. 1 от Н. за МД 2020-2022 г. на [фирма] са наложени шест санкции финансова неустойка (съобразно броя на амбулаторните листове с неправилно поставен код при осъществена консултация от разстояние), като всяка една от тях е в размер на 100 лева.

Заповедта е връчена на 06.10.2021 г. Жалбата е депозирана на 19.10.2021 г.

По делото е приложен препис-извлечение от протокол № 15 от проведеното на 21.09.2021 г. заседание на Арбитражната комисия по медицински дейности, която при

разглеждането на възражение вх. № 35-00-1454/1 от 30.07.2021 г. на М. Л. – управител на [фирма] не е взела решение, доколкото трима от членовете са гласували за основателност на възражението, а трима за неоснователност на възражението.

В хода на съдебното производство от оспорващия са ангажирани гласни доказателствени средства, събрани чрез разпит на свидетелите Д. М. Д. и П. З. П..

В показанията си свидетелят П. П. посочва, че работи като общопрактикуващ лекар от 2000 г. и е член на Арбитражната комисия за разглеждане на възражения по спорове със СЗОК. Присъствала е и помни заседанието на Комисията, на което е разгледано възражението на д-р М. Л. Д.. Същата, заедно с другите двама членове на Арбитражната комисия-представители на БЛС, са гласували за основателност на възражението. Съображенията са, че се допуска възможност общопрактикуващият лекар, при положение, че пациентът е под карантина, да отрази в амбулаторния лист код за неуточнена инфекция. Кодът Z71.9 единствено освобождава лекарят от задължението да изисква подпис от пациента върху издадения АЛ. Д-р Л., след като не е поставила този код е представила за подпис издадените от нея амбулаторни листове, които са подписани от пациентите без възражение.

В показанията си свидетелят Д. Д. посочва, че е член на Арбитражната комисия, участвал е и с спомня заседанието, на което е разгледано възражението на д-р М. Л.. Спомня си, че пациентът е възразил относно начина на провеждане на лечението. По въпросната жалба са извършени проверки от редица институции, които не са открили нарушение. Единствено нарушение е открито от НЗОК и то по отношение наличието на несъответствие на кодовете.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 от АПК, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 76, ал. 5 от ЗЗО.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Управителя на НЗОК, съобразно правомощията установени в чл. 76, ал. 3 от ЗЗО, при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл. 59 ал. 2 от АПК. Същата съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя. Мотивите на процесната заповед в достатъчна степен съдържат данни и обстоятелства, относими към състава на посочените като нарушени разпоредби на ЗЗО и Н. за МД от 2020-2022 г., съдържат се изводи по фактите и във връзка с тях са формирани изводи за относимите правни основания. Също органът се е позовал на констатациите, обективирани в протокол №РД-25-434-1/16.07.2021 г. и материалите събрани в хода на административното производство.

Неоснователни са доводите, изложени в жалбата за некомпетентност на административния орган, изразяваща се в това, че управителят на НЗОК неправомерно е иззел правомощията на Арбитражната комисия, създадена на основание чл. 75 от ЗЗО, респ. е отнел правата на директора на СЗОК, като преждевременно е издал заповед за налагане на санкции, преди произнасяне на Арбитражната комисия.

Съгласно чл. 76, ал. 3 от Закона за здравното осигуряване, в случай че Арбитражната комисия не се произнесе с решение в срока по чл. 75, ал. 7 от ЗЗО (двуседмичен срок от получаване на жалбата) или е налице равен брой гласове, поради което не е налице постигнато решение, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, издава мотивирана заповед, с която може да наложи санкциите.

По делото не е спорно, че инициращата административното производство жалба е депозирана в ЦУ на НЗОК от Д. К. Д. с вх. № 19-01-217/10.06.2021 г. С оглед правомощието си по чл. 72, ал. 3 от ЗЗО, управителят на НЗОК е разпоредил извършването на проверка, респ. по силата на чл. 76, ал. 3 от ЗЗО същият разполага с правомощието да наложи санкции. Не е спорно и, че [фирма] е упражнило правото си по чл. 74, ал. 4 от ЗЗО и е депозирало възражение вх. № 20-22-625/22.07.2021 г., което е изпратено за разглеждане от Арбитражната комисия с писмо изх. № 20-22-625/28.07.2021 г. Видно от протокол № 14/03.08.2021 г. от заседание на Арбитражната комисия тази жалба е постъпила на 30.07.2021 г. (вх. № 35-00-1454-1). От тази дата е започнал да тече и двуседмичния срок по чл. 75, ал. 7 от ЗЗО за разглеждане на възражението от Арбитражната комисия, след изтичането на който компетентният административен орган разполага с възможност на основание чл. 76, ал. 3 от ЗЗО да издаде заповед за налагане на санкции, въпреки липсата на произнасяне на Арбитражната комисия. В случая, оспорената заповед за налагане на санкции е издадена на 30.09.2021 г., т.е. след изтичането на срока по чл. 75, ал. 7 от ЗЗО. Действително, с писмо вх. № 11-02-1012/19.08.2021 г. на директора на РЗОК-С., управителят на НЗОК е уведомен, че разглеждането на възражението на д-р Л. е отложено за 14.09.2021 г., чрез изпращането на протокол № 14/03.08.2021 г. от заседание на Арбитражната комисия. Такова отлагане на разглеждането на депозирано възражение не е предвидено в закона, поради което и административният орган не е задължен да се съобрази с него.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав не споделя доводите на оспорващия за изземване на правомощия и преждевременно издаване на заповед за санкции от управителя на НЗОК. В допълнение следва да се отбележи, че дори и административният орган да бе изчакал решението на Арбитражната комисия, то отново би била приложима нормата на чл. 76, ал. 3 от ЗЗО, поради равния брой гласове, видно от приложения препис – извлечение от протокол № 15 от проведеното на 21.09.2021 г. заседание на Арбитражната комисия по медицински дейности

С оглед императивните изисквания по чл. 34, ал. 3 и чл. 35 от АПК и предвид това, че лечебното заведение е упражнило правото си да възрази срещу констатациите в протокола, административният орган е изпълнил задължението си да обсъди направените в хода на административното производство възражения и да изложи своите доводи в оспорената заповед, с които е обосновал приложените санкции.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати нарушения на специалните правила за извършване на контрол по изпълнение на договорите със НЗОК за оказване на медицинска, установени в Глава втора, раздел X от ЗЗО. Издадена е заповед за възлагане на проверката, съставен е протокол за извършената проверка с изложени констатации. По делото са налице данни за подаване на възражение срещу резултата от проверката, което от своя страна е разгледано по реда на чл. 75 и сл. от ЗЗО от Арбитражната комисия. Поради неизясняване на Арбитражната комисия с решение в срока по чл. 75, ал. 7 ЗЗО

управителят на НЗОК, който е компетентния орган по чл. 76, ал. 3 от ЗЗО за вземане на решение за налагане на санкция е издал оспорената заповед.

Съдебната проверка по чл. 146, т. 4 от АПК за противоречие на оспорения акт с материално правни разпоредби се извършва въз основа на мотивите, изложени в административния акт и данните по административната преписка. В тази връзка предмет на контрол представлява преценката на административния орган за квалификацията на описаното деяние като нарушение и съответствието на санкцията спрямо него.

По делото не е спорно, че д-р М. Л. Д. е изпълнявала първична извънболнична медицинска помощ по договор № 22-1400/14.02.2020 г., като изпълнител по договора е [фирма]. Не е спорно също, че д-р М. Л. Д. е издала АЛ № 1341/13.04.2021 г. и АЛ № 1382/15.04.2021 г. на З. Д. К. Д. и АЛ № 1310/12.04.2021 г., АЛ № 1342/13.04.2021 г., АЛ № 1381/15.04.2021 г. и АЛ № 1488/22.04.2021 г. на З. Д. В. Д., като не е посочила код Z71.9, въпреки че консултацията е била от разстояние (по телефона).

Правният спор се свежда до изследване наличието на материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на изпълнителя на извънболнична медицинска помощ. Нормата на чл. 223й от Н. за МД 2020-2022 г. посочва, че при осъществяване на консултация от разстояние ОПЛ издава амбулаторен лист, в който задължително посочва код Z71.9, съгласно изискванията на приложение № 9а. В този случай амбулаторният лист не е необходимо да съдържа подпис на пациент. В случая осъществяването на консултация от разстояние (по телефона) е установено по безспорен начин в рамките на развилото се административно производство, което от своя страна съобразно императивната норма на чл. 223й от Н. за МД за 2020 -2022 г. изисква в издадения амбулаторен лист да бъде поставен код Z71.9, което в случая не е сторено от изпълнителя на медицинската помощ. Това деяние безспорно съставлява нарушение на установените изисквания за работа с медицинска документация, поради което и правилно, на основание чл. 416, ал. 1 от Н. за МД за 2020-2022 г. на д-р М. Л. са наложени шест санкции финансова неустойка, съобразно броя на издадените амбулаторни листове в съответствие с нормите на чл. 412, ал. 2 и чл. 413 от Н. за МД за 2020-2022 г.

Изтъкнатите от оспорващия доводи в жалбата, че амбулаторните листове са подписани от З. след изтичане на каратната и са издадени с код В34.9 не изключва съставомерността на извършеното деяние, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1, ІА, т. 1 от Н. за МД за 2020-2022 г. (действащ към момента на извършване на проверката), електронен отчет за извършената дейност на З. отразена в амбулаторни листове в определен от НЗОК формат, подписан с електронен подпис на ОПЛ, извършил прегледа, се изпраща през портала на НЗОК. Екземпляр от амбулаторния лист на хартиен носител, подписан от ОПЛ и З. се прилага към здравното (медицинското) досие на З., което съдържа всички медицински документи и се съхранява в кабината на лекаря. Един екземпляр от попълнения от лекаря от лечебното заведение – изпълнител на И., амбулаторен лист за извършен преглед се предоставя на пациента. От тук следва, че амбулаторния лист следва да бъде подписан в деня на неговото издаване, а не по-късно, както е станало в случая. Единствено поставянето на код Z71.9 освобождава лекаря от задължението му да предостави за подпис на пациента амбулаторния лист в момента на издаването му.

Доколкото оспорената заповед не страда от пороците, посочени в жалбата, и при служебната проверка не бяха установени основания за отмяната ѝ, жалбата следва

да бъде отхвърлена.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Амбулатория индивидуална практика за първична медицинска помощ-доктор М. Л.“Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Л. Д. против заповед за налагане на санкции № РД-253С-359/30.09.2021 г., издадена от управителя на Националната здравноосигурителна каса.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: